# BLEIBURG

## UVOD

Hrvatski narod, ostvarivši svoju državnu samostalnost godine 1941., nastojao je ostati izvan svjetskog sukoba, jer nije bilo razloga, ratovati s Engleskom i Amerikom. U tom smjeru učinjeni su znatni napori, ali bez uzpjeha. Činjenica, da su zapadni saveznici smatrali kraljevsku Jugoslaviju svojim saveznikom, te nisu priznali Hrvatsku Državu, prisilila je Hrvate, kako bi bili na protivnoj strani.

Osovinske vlasti priznale su Hrvatsku Državu, jer su bile stavljene pred gotov čin, te si nisu htjele stvarati još jednog neprijatelja više. Time je Hrvatska bila protiv svoje volje uvučena u II. svjetski rat, ovaj puta na strani osovinskih sila. Njeno učešće očitovalo se u slanju dobrovoljačkih postrojbi na Iztočni front protiv boljševičkih snaga.

Koncem godine 1944. i početkom 1945. bilo je vidljivo, kako je rat izgubljen u korist zapadnih saveznika i ruskog boljševizma. U Hrvatskoj se je gledalo drugačije na zapadne saveznike, a drugačije na boljševike, premda su oni bili saveznici Zapada. Postojala je izvjesna nada, kako će Zapadnjaci razlikovati protukomunističke borce raznih naroda ne-Nijemaca, te ih odvojiti na koncu rata i sačuvati kao jezgro borbenih snaga za obračun s agresivnim medjunarodnim komunizmom.

Takovu nadu gajili su Hrvati čak i u vrieme od 10 časaka prije neminovnog izhoda II. svjetskog rata. Hrvati su jedini od ne-Nijemaca pred konac rata razpolagali s jakom i stegovnom vojskom, koja se je nalazila barem na dielu svog državnog područja. Posliedni čini Hrvatske Državne Vlade bili su rečenom nadom prožeti.

Od strane zapadnih saveznika nije bilo niti jednog znaka bilo kakovog interesa za protukomunističke borce, bilo da ih se organizirano sakupi i prihvati te sačuva za budućnost, bilo da ih se primi kao zarobljenike, kako to propisuju norme medjunarodne Ženevske konvencije.

Ovaj propust zapadnih vlasti ostaje kakovom svjeskom poviestničaru za "odkriti", kako je nekih 200 divizija protukomunističkih boraca trebalo drugačije prihvatiti, a ne razoružati ih i najvećim dielom izručiti komunistima, koji su ih poubijali, a manji dio - vrlo mali dio - bezglavo predati raznim dobrotvornim organizacijama, da ih ove razprše diljem svieta.

Kako se prije spomenuta nada hrvatskog državnog vodstva nije ostvarila, našlo se je hrvatsko političko i vojničko vodstvo pred izborom:

1. Ili napustiti teritorij Hrvatske Države i krenuti sa cjelokupnom vojskom u susret Englezima, koji su se približavali i od zapadnih saveznika bili najbliži, te pred njima izvršiti vojničku kapitulaciju.

2. Ili s cjelokupnom vojskom i pučanstvom, koje se dragovoljno odluči, poći u šume te nastaviti borbu protiv komunističkog nasilja, očekujući daljni razvoj dogadjaja.

Iz mnogih razloga hrvatsko vodstvo odlučilo se je (premda su mišljenja izmedju generala bila podjeljena) za obću emigraciju.

Odlazak u šume te nastavak borbe protiv partizana, kao saveznika Englezke, Amerike i SSSR-a, stavili bi hrvatsku vojsku kao pobunjenike izvan zakona, jer bi to u ono doba značilo narušavanje svjetskog mira, koji je tada u Europi «proklamiran», čime bi bilo stavljeno i hrvatsko političko i vojničko vodstvo u stanje bezpravnosti.

Ova odluka Hrvatske Državne Vlade težko je pomutila planove jugoslavenskih komunista, jer su oni dobro znali, kakovu bi opasnost za njih predstavljali par stotina tisuća najsnažnijih, najborbenijih i politički najsvjestnijih Hrvata, koji bi sudjelovali u jezgri borbenih krugova protiv internacionalnog komunizma, te su ih odlučili na svaki način zadržati i poubijati prema riečima Milovana Djilasa, koji je rekao: «Hrvatska vojska mora umrijeti, da bi Jugoslavija mogla živjeti!»

Kako bi prikazivanje bezprimjernih strahota ovog ubijanja, koje se je vršilo uglavnvom od mjeseca svibnja 1945. pa do konca godine 1945. – a u manjoj mjeri i kasnije (na stotine mjesta), bilo preglednije i odvijalo što zornije pred očima čitatelja, upoznajmo u ovome uvodu čitatelje s okolnostima, koje su utjecale na tok povlačenja.

## CILJ POVLAČENJA

Po gubitku rata i države u dotadašnjem postavu ratujućih sila, Hrvatima je bio jedini i veliki cilj, kako bi barem na životu održali svoju mladu vojsku od 390.000 boraca, koja je svoj ideal gledala izpunjenim samo u obstojanju Hrvatske Države.

Pouzdavalo se je u zdrav razum i prirodnost stvari, kako će zapadni nekomunisti ovu kompaktnu vojsku – neokaljanu nekim presedlavanjem - barem demobilizirati i sačuvati; kako će razumjeti njezin stav u svjetsko - političkom i ideoložkom gledanju i opredjeljenju.

Kako je ovakovo držanje prema komunizmu bilo razumno, proizlazi iz toga, što je američki predsjednik Truman već nakon sastanka u Potsdamu odpočeo hladni rat s komunizmom, a cijeli Zapad je za vrijeme koreanskog rata drugačije gledao na komunizam, nego 1945. godine.

Hrvatski čovjek gajio je ovu nadu u sebi, jer je imao simpatije za amerikance, te se je tokom II. svjetskog rata nadao, kako će na koncu ipak biti sa Zapadom.

Konačno, kako Hrvati nisu htjeli ni u kojem slučaju kapitulirati pred partizanima, to im je ostao još jedini izlaz, kako bi to učinili pred Anglo – Amerikancima.

Osim toga postojale su i odredbe medjunarodnog zakona – prihvačene u Ženevskoj konvenciji i od strane Englezke i Amerike – te su se ove zemlje morale držati odredaba toga medjunarodnog ratnog prava.

## SNAGA

Kod prelaza iz redovite borbe na svom državnom području u povlačenje, hrvatska se vojska satojala od 390.000 vojnika visokog morala, ali bez streljiva. Bila je organizirana u pet vojnih Sborova, koji su se sastojali od 16 divizija, i van Sborova XXVI-ti Stajaci djelatni Sdrug, 12 gorska divizija, 14-ta divizija i 16-ta doknadna divizija koji su bili izravno pod zapovjedničtvom Vojnog stana Poglavnika. Sa vrlo jakim pozadinskim ustanovama kao logistikom podhvatnih postrojbi.

Operativno bila je hrvatska vojska uklopljena u njemačku armijsku skupinu «Jugoiztok» (zapovjednik general pukovnik Löehr), koja je držala frontu polukružnog protezanja od Koprivnice – Virovitica – Hercegovac – Banova Jaruga – Sisak – Karlovac, ili izpupčenu Predzvonimirovu Liniju.

Zvonimirova crta bojištnice, bila je spljoštena a protezala se je od Koprivnice – Križevci –Vrbovec – Dugo Selo – Velika Gorica – Stupnik – Jastrebarsko – Karlovac, i na njoj nije se odigralo neko vidljivije zaustavljanje u svrhu obrane i paraliziranja neprijateljskog prodiranja – iznimno Gradec - Vrbovec i Stupnik - Klinča Selo.

## ŠTO GOVORE ENGLEZI U SVOJIM TAJNIM TELEGRAMIMA

Došlo vrijeme kako bi se konačno jednom, energično sa dokumentiranim dokazima, svim tim četničko komunjarskim «znanstvenim» licitantima, dokazale njihove «znnastvene» izmišljotine sa, brojem pripadnika HOS-a i gradjanstva koje se je našlo, 14 i 15 svibnja 1945 g., na poljanama Ober & Unter Loibacha, Moos-a, St. Michael i Bleiburga na prostoru površine 25 $km^{2.}$ ravnice.

Prema izvješću AFHQ u Caserti ood 12.V.1945., na prostoru od Villacha, Klagenfurta, Völkermarkt-a, Griffen-a i Wolfsberg-a, nalazi se već 300.000 vojnih pripadnika i izbjeglica.

To je onaj dio koji se je povlačio motorizirano. Sve te vojne postrojbe bile su pomoćne i neboračke, dok se je čitav borački dio postrojbi povlačio i stigao do 15.V.1945 na Bleiburžko polje i njezinu širu okolicu.

Prema zračnom izvidjanu dana 12.V.1945., procjenjeno je kako već ulazi u područje Carinthie, kolona koja sadrži cca 500.000 vojnih pripadnika.

Ja, kao živi svjedok i učestnik koji je imao krugovalnu vezu sa postrojbama 5-te divizije, htio bih pitati sve te «licitare»; molim Vas uljudno recite mi na kojem fakultetu na ovome svietu ste studirali ili slušali predmet o povlačenju Hrvata 1945 g. iz Hrvatske. Odgovor od svakoga je NE! Pa onda čemu te «tvrdnje» o broju žrtava kada čak nemate pojma koliko je bila brojčana snaga HOS-a, i ono najvažnije, zašto se nismo povukli u tri dana što bi bilo normalno, već punih 11 dana. Znači kako se mora nači logičan razlog. Znači kako je vojska bila nečim spriječena a to je bio gradjanski konjski podvoz a bogami bilo ih je i sa volovima.

A ako želite znati donekle broj žrtava onda uzmite knjigu od Prcele i izračunajte postotak ubijenih i spašenih iz Titovih kolona smrti pa će te onda doći do približne brojke. Kako bi sve te «strucnjake» za Bleiburg uvjerio u iztinitost mojih tvrdnji pokušat će mo malo pučkoškolskom matematikom doći do rezultata.

| | | | |
|---|---|---|---|
| Na Bleiburgu je bilo | 300.000 vojnika i | 480.000 gradjana | = 780.000 |
| Od Celja na Wolfsburg | 5.000 vojnika i | 5.000 gradjana | = 10.000 |
| Od Črnog na Eisenkappel | 30.000 vojnika i | 10.000 gradjana | = 40.000 |
| Od Log. Dol. na Eisenkappel | 15.000 vojnika i | 5.000 gradjana | = 20.000 |
| Od Jezerskog na Eisenkappel | 10.000 vojnika | (pozadinske službe) | = 10.000 |
| Što ukupno iznosi | 360.000 vojnika i | 500.000 gradjana | = 860.000 Hrvata. |

Izračun postotka:

| | | | |
|---|---|---|---|
| Iz Maribora ih krenulo | 11.000, | u Pančevo ih stiglo | 600 |
| Iz Maribora ih krenulo | 15.000, | u Osijek ih stiglo, | 6.000 |
| Iz Dravograda ih krenulo, | 5.000, | u Bitolu ih stiglo | 300 |
| Iz Slovenije ih krenulo | 12.000, | u Novi Sad ih stiglo | 3.000 |
| Iz Dravograda ih krenulo | 2.400, | u Beograd ih stiglo | «malo njih» |
| Što iznosi: krenulo | 43.000, | stiglo | 9.900. |

Ili 9.900 : 43.000 * 100 = 23,02%,

primjenivši sada taj postotak na 360.000 vojnika i 500.000 gradjana = 860.000 Hrvata,

dobivamo (*procjenu*)

| | | |
|---|---|---|
| ubijeno: | 278.128 vojnika i 385.900 gradjana | = 664.028 |
| ostalo na životu: | 82.872 vojnika 115.100 gradjana | = 197.972 |

Od 82.872 vojnika ostalih na životu:

| | |
|---|---|
| njih 8.900 bio je sudjen na 25 g. zatvora | = 222.500 g. |
| njih 5.000 bio je sudjen na 20 g. zatvora | = 100.000 g. |
| njih 5.000 bio je sudjen na 15 g. zatvora | = 75.000 g. |
| njih 10.000 bio je sudjen od 5 – 10 g. zatvora | = 75.000 g. |
| njih 10.000 bio je sudjen od 1 – 5 g. zatvora | = 25.000 g. |
| njih 38.900 bilo je osudjeno na, | = 497.500 g. robije |

Svoju kaznu izdržavali su bez amnestija u Hrvatskoj Mitrovici, staklari Zenica, Gornjem Vakufu, Zemunu, Staroj Gradiški, Lepoglavi, Kajzerici, rudniku žive IDRIJI u Sloveniji, u rudnicima BOR u Srbiji, rudniku Raša u Istri, Golom otoku, Puli, Slovenskoj Bistrici – IMPOL, i još mnogim drugim mjestima.

Kod izgradnje autoputa Beograd Zagreb, njih 3.000 bilo je korišteno za najteže gradjevinske poslove i kada su došli do Iloka, tamo negdje gdje je močvarno zemljište, njihov komandant major milicije ČIČA rodom iz Gline, dao ih je 700 ubiti i zakopati pod kolovoz autoputa koji je tamo betoniran, a drugi dan su zaljevani betonom a da nitko nije imao pojma što se je predhodne noći dogodilo.

Ja sam se povlačio sa 5-tom divizijom i poznato mi je, jer je bilo prebrojavanje u Križevcima, naša kolona je bila dugačka 35 kilometara (samo gradjana sa zapregama) sa 40.000 gradjana oba spola i svih dobi, dok je sama divizija postrojena u rojnoj pruzi zauzimala svega 10 km dužine. Mi smo držali zaštitnicu desnog boka glavnine, skroz do Dravograda. Dugačku kolonu je imao I. Sdrug – 8. divizija, 7. divizija, 3. divizija, koje su stigle na Dravogradsko polje i više nije mogao stati jedan čovjek, dok je zalaznica bila još uvjek u Celju.

Iz tajnog telegrama za HQ u Caserti, zrakoplovnim izvidjanjem je ustanovljeno kako na 15.V.1945, ide jedna kolona od cca 600.000. osoba prema Carintiji, a tome treba dodati daljih 500.000 koji se spominju u izvještaju od 12.V.1945.

Prema pisanju Vojno historijskog instituta iz Beograda, o tome koje su se njemačke postrojbe njima predale ili po njima uništene izlazi kako čitav njemački kontigent od army grup «E», koji se je nalazio u tom području Carintie iznosio je svega 200.000 ljudi. Dok je bilo 100.000 ljudi drugih narodnosti, Kozaci, Slovenci isti broj Madjara i 5.000 crnogorskih četnika.To bi nekako zvučilo 10 njemačkih divizija. Dok ostatak od 860.000 odpada na Hrvate pripadnike HOS-a 360.000 i 500.000 izbjeglica civila, svih dobi oba spola.

Crnogorski četnici, izraženi u brojčanoj sumi, bilo ih je 5.000, ali koji su se povlačili iz Celja preko Šoštanja - Črno – Topla – Obermosgan – Eisenkappel, gdje su odmah po dolazku pali englezima u ruke. Na samom Bleiburžkom polju nije bilo niti jednog četnika ili Slovenskog domobranca. Bilo je nekih 300 zarobljenih partizana, koji su na sebi nosili po jedan sanduk streljiva, ili po dva željezna okvira granata za bacaće. Koliko mi je poznato bili su svi pobijeni od postrojbi Koste Nagya, kao izdajnici revolucije u mjestu Aich, od čijih mještana je to saznato.

Nekako mi neozbiljno djeluje ta brojka koju navadjaju «pisci», od 40.000 od 250.000 tisuća, pa onda sve one nemoguće licitacije, po Žerjaviću i drugim sličnim 'naučnicima' koji su za svoj rad bili nagradjeni službom u OUN-a obično po afričkim zemljama. Molio bih sve buduće pisce kako bi se držali ove brojke iz tajnog telegrama vojske V. Britanije sa podpisom ALEXSANDER sve dotle dok netko sa novim dokumentima ne dokaže nešto suprotno.

Postroj i brojčano stanje HOS-a, obradio sam na osnovu 42.000 stranica originalnih dokumenata MINORS-a i ZUVOJ-a, koji se nalaze u mojem posjedu, a 1945. na povlačenju bili su dovezeni u Villach, odakle sam ih ja dao prenjeti k sebi u Australiju. Naime, zastavnik u razdoblju dr. Branko OPIĆ, na moj poziv odazvao se je i opisao svoj put povlaćenja u kojemu je naveo kako je bio u Rogaškoj Slatini dodjeljen za pratnju tri kamiona koji se prevozili pismohranu MINORS-a, Vojnog Redarstva i još nekih pozadinskih službi. Odmah sam odputovao u Villach i uz pomoć nadporučnika Franje Konje iz Canade, pronašao teret tih tri kamiona, koje je njegov brat prisvojio, a teret bacio u šupu za drva i ugljen, koji su ih pokrili i tako sačuvali od ljudske radoznalosti svih tih pedesetak godina. Naravno kako je to bilo odkriće, ali o kojemu se je trebalo vjerno šutjeti, jer su u stvari tu bili, prve tipkajuće stranice, zapisnika o saslušanjima, Hebranga, Srebrnjaka, Marinkovića, Price, Winterhaltera, Anke Butorac, Mace Gržetić, Cicibanke Zdenke Sertić i još 72 visoko rangirana člana KPJ. Znači, kako puk. Drago Jilek nije imao te dokumente kod sebe, zašto su ga komunjare kidnapirali u Trstu.

Ovi zapisnici su prava poslastica za čitanje i odkrivaju svu ljudsku bijedu i nemoral saslušavanih.

-------

https://otporas.com/veliki-izvor-hrvatskih-povijesti-i-dogodovstina-za-saznati-vise-samo-kliknite-na-prilozene-linkove-i-uzivajte-u-citanju/